

[Stillinger]

Der er selvfølgelig også andre positive ting – vi kan ikke nå dem alle sammen her – men jeg er nødt til også at orientere ministeren om nogle af de ting, som vi meget gerne ville være med til at se på, og som vi måske kan være med til at ændre. Jeg vil gerne her fremhæve følgende:

Vi er overordnet betænkelige ved, at det fremover bliver kommunen og ikke mere 12 mennesker i kommunen, der bestemmer, hvad man skal oplyses om og oplives af. Det er for os at se overordnet en klar centralisering, og det kan give vilkårlighed i forskellige kommuner. Hvordan sikrer vi os da, at alle danskere får lige ret til folkeoplysning, uafhængig af hvilken kommune de bor i?

Endvidere er der også for mig at se lidt for mange bemyndigelser til ministeren. Det giver usikkerhed både for os herinde og for brugerne.

Endelig synes vi i SF ikke, det er acceptabelt, at den eneste ankeinstans, vi har i loven, er den samme instans, som har ansvaret for, at loven bliver overholdt, altså kommunalbestyrelsen. Det var måske lidt for smart gjort af ministeren eller hans embedsmænd, at man, da man erkendte, at der ikke var nogen ankeinstans i selve lovforslaget, blot fjernede de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der var der, og så havde man pludselig gjort kommunalbestyrelsen til ankeinstans.

Jeg synes også, at man i dette forslag helt og aldeles har glemt vore pensionister. Det ville egentlig være rart, om vi også i den nye folkeoplysningslov fik fastslået nogle rettigheder for dem. De har jo i den nuværende fritidslov fået en noget tilfældig behandling, afhængig af i hvilken kommune de har boet, og det bør vi i hvert fald se på under udvalgsbehandlingen.

Jeg mener endvidere, at lovforslaget ikke i tilstrækkeligt omfang tager hensyn til hensynstagende specialundervisning. Det skal vi nok have diskuteret noget nøjere i udvalget. Samtidig finder jeg, det egentlig er en lidt skidt idé, hvis der eventuelt via denne lovgivning kan blive indført brugerbetaling inden for hensyntagende specialundervisning. Det er også noget, vi skal se på under udvalgsbehandlingen.

Vi bør også generelt diskutere, hvordan vi i denne lov sikrer os, at minoritetsgrupper får ret til undervisning.

I den nuværende fritidslov fastsættes medarbejdernes løn- og ansættelsesforhold af kulturministeren efter forhandling med finansmini-

steren. Efter dette lovforslag er det usikkert, om lønbestemmelsen forhindrer, at medarbejderorganisationerne kan indgå overenskomst på området. Vi mener, at loven bør sikre, at løn- og ansættelsesvilkår kan forhandles efter samme retningslinjer og principper, som er gældende på det øvrige arbejdsmarked.

Vi skal også have den diskussion, som fru Jytte Andersen rejste, om undervisning kontra aktivitet, når vi taler om kroppen og dens aktiviteter. Det er nok ikke helt rimeligt at betragte de undervisningssituationer, der omhandler kroppen, udelukkende som aktiviteter.

Jeg vil også lige til slut nævne, at det specielt for denne lovgivning nok er meget vigtigt, at vi får indført en revisionsparagraf, fordi der er forskellige forhold, som kan ændre sig i løbet af de næste par år eller tre.

Der er naturligvis andre ting i dette lovforslag, som vi nærmere bør se på under udvalgsarbejdet. Men jeg vil gerne slutte med at give tilsagn om SF's medvirken til, at vi fremover får en folkeoplysningslov, som giver det enkelte menneske mulighed for udfoldelse og aktiviteter. Men selvfølgelig er betingelsen for vores medvirken, at vi får noget indflydelse på lovforslaget og får mulighed for at ændre nogle ting i loven. Får vi det, er SF klar til at trække i arbejdstøjet.

Helge Sander (V):

Vi er nu nået til behandlingen af folketingsårets vigtigste lovforslag. Vi har et utal af vigtige love, der koncentrerer sig om statens finanser og erhvervslivets muligheder og arbejdsmarkedets forhold, men for en gangs skyld har vi her en lov, som handler om mennesker.

Det er meget sjældent her i folketingssalen, at det er det enkelte menneskes vilkår og muligheder, der har førsteprioritet. Der er i hvert fald år imellem, at vi har en kulturlovgivning, der dækker så mange aktiviteter og dækker så mange mennesker på én gang.

De folkelige kræfter har spillet en dominerende rolle i Danmark gennem mange år. Stavnsbåndets ophævelse, andelsbevægelsens opløstning og de mange lokale aktiviteter i kirker, skoler og forsamlingshuse har bekræftet folkets styrke og indflydelse på det danske samfunds udvikling.

Og hvem er det så, der skal lægge rammen for vort samfund? Svaret er efter vores opfattelse